

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

Tit. 26. De Maledicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

annorum, interdum locum habet. *l. fere in omnibus. ff. de R. J.*

- 2** Dico autem, *interdum*, si scilicet alia etiam concurrant, videlicet quod minor non sapientius deliquerit, quod delictum non sit valde atrox, quod malitia atatem non suppletat, quod spes affulget melioris frugis &c. Ita enim est textus in *l. auxilium. 37. §. 1. ff. de Minor.* in delictis autem minor annis 25. non meretur in integrum restitucionem utique atrocioribus (supple & quae in committendo consistunt, secus quae in omittendo, juxta *l. ult. ubi DD. Cod. si adversus delictum.*) nisi quatenus interdum miserationis ad mediocrem penam judicem adducit, videatur etiam Fach. *Lib. i. Controvers.* cap. 71.

TITULUS XXIV.

De Clerico venatore.

Clericis interdicta est Venatio clamorosa cum canibus & saltibus. c. 2. b. 1. Piscari vero Clericis prohibutum non est, exemplo Apoltolorum, quos pescatores ad se Christus vocavit, qui eam artem etiam post conversionem exercuerunt, ut passim in Evangelio legitur. Rationem differentiae inter Venationem & Piscationem assignant, quod venatio propter saltus & clamores magis dissolvat, & dehonestet Clericalem modestiam, nutrit otium & vita, ac per crebram & immitem calidi sanguinis animalium effusionem exciterit, in homine asperitas, & truculentia contra Clericalem mansuetudinem.

TITULUS XXV.

De Clerico percussore.

TITULUS XXVI.

De Maledicis.

SUMMARIA.

1. Quid & quomodo sit Blasphemia?
2. Blasphemia etiam in Sanctorum communione.
3. Prosa Blasphemica.

Maledici hoc titulo intelliguntur Blasphemi: est enim blasphemus aliquis hereticus. Hareticus dicitur, qui contra falsitatem, dum DEO attributum, ipsi non convenit, ut esse peccatorum veritus DEUM.

Blasphemia alia est hereticus aliquis.

plexa. Hareticus dicitur, qui contra

falsitatem, dum DEO attributum,

ipsi non convenit, ut esse peccatorum

veritus DEUM.

vel ab eo removetur, quod ipsi convenit, v. gr. quod non cureret res nostras, quod non sit omnipotens, &c. vel si creatura tribuitur, quod competit Creatori, ut si mulier amatum vocet Deum suum, inquit Laym. Lib. 4. tract. 10. c. 6. n. 7. quo sensu etiam Iudei in Evangelio dixerunt, Christum blasphemasse, dum se Filium DEI nominavit; putabant enim hoc sibi tanquam homini non competere.

Quod porro hic de Deo dicitur, etiam de Sanctis intelligendum est: sicut enim Deus in Sanctis suis laudatur, ita & blasphemia, qua fuit in Sanctos, in DEUM redundat, at D. Thom. 22. q. q. 13. a. 1. in C. & tex-
tus est in c. 2. b. tit.

Simplex blasphemia est, quando aliquid malum imprecamur DEO, v. g. ut pereat, vel etiam aliquid verum de ipso enuntiamus per modum despectionis & indignationis contra ipsum, ut si quis blasphemet per Crucem, Sanguinem, aut Sacraenta DEI. Dico autem, si hoc fiat per modum despe-
ctionis contra DEUM; nam si quis ex ma-
lā consuetudine in rixa, vel ira contra ho-
minem, aut jumentum sine reflexione ad
Deum talia verba temere & irreverenter proferat, non erit quidem propriè blasphem-
ia, erit tamen indigna usurpatio Divini
Nominis contra secundum Decalogi præ-
ceptum.

Peccatum blasphemiae de Jure Canonico tra-
ditur in c. 2. b. 1. quod blasphemus septem
feriis festiis debeat jejunare in pane & aqua,
& septem Dominicis diebus stare ante fores
Ecclesiae, die ultimo ligatus corrigiā in collo
sine pallio, & calceamentis, ac infuper per
temporelem potestatem iussu Episcopi peccā-
tum pecuniarū multari. Deinde qui blasphem-
iam hereticalem proferunt, de hæreti su-
specti sunt; proinde contra eos per Ordinarios
locorum inquisitio fieri debet. De
Jure Civili peccatum ultimi supplicii videtur

statuta blasphemis in Novell. 77. in fine. Ex
statutis vero particularium locorum, ple-
rumque speciales poenae blasphemis infli-
guntur, ut fustigatio, lectio linguae, vel am-
putatio labii, &c. Commutantur tamen haec
poenae aliquando in arbitrarīas ex qualitate
personae, scilicet aetate & dignitate ejus, ac
qualitate blasphemie, si levis fuerit, sine
sufficienti deliberatione, ex subitaneo im-
petu irae, aut in ebrietate prolata.

TITULUS XXVII.

De Clerico excommuni-
cato, deposito, vel interdicto
ministrante.

S U M M A R I A.

1. Censurā affectus, si exerceat actum sui Ordinis proprium, fit irregularis; & quis cum eo differnet?
2. Irregularis non redditur, qui actum, quem posset etiam Laicus: vel actum non Ordinis, sed Jurisdictionis.
3. Cause excusantes ab irregularitate.

Inter alios effectus censurarum Ecclesiasticarum hic circa Clericos seu Clericales Ordines habentes est notabilis, quod censuris ligatus, si actum sui Ordinis proprium exerceat, irregularis, id est, ad Ordines officia & beneficia inhabilis efficiatur, & quidem perpetuo, nisi per S. Pontificem cum eo dispensetur. c. 1. de Sent. & re jud. in 6.
c. 15. qui 18. & c. 15. cui 20. de Sent. excom. in 6. c. 5. & cap. fin. X. b. t. quando autem hodie Episcopo in irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus dispensare concedatur, habetur in Concilio Trid. sess. 24. de Ref. c. 6. & dictum est superius Libro I. ad tit. de Majoritate & obed. §. 4.

Dixi, Clericum censuratum fieri irregu-
larem, si actum sui Ordinis proprium exer-
ceat, v. gr. Sacerdos Misericordiam legat, Diaconi
in solemni officio Evangelium canat, &c.
secus autem est, si talis actus fiat, qui possit

Ooo ooo 2 etiam